

Vilniaus dailės akademija

Keramikos katedra

Keramika - viena iš seniausių žmogaus veiklos formų, jungianti skirtingas kultūras ir skirtingus geografinius regionus. Žemės ir ugnies sąlytis visada magiškai kerėjo žmones ir suteikė jiems palaimingą džiaugsmą išgauti formų įvairovę ir tuo pačiu justis estetinį pasitenkinimą, žvelgiant į atliktą darbą. Ir šiandien ši taikomojo meno sritis traukia jaunus kūrybingus asmenis rinktis keramiko/ės specialybę, bei savo idėjas, mintis, kūrybinį potencialą perkūnyti medžiagose.

Keramikos katedros istorija prasidėjo 1931 metais, kai Kauno dailės mokykloje buvo įsteigta Keramikos studija. Nuo 1934 metų studijai vadovavo jos įkūrėjas profesorius Liudvikas Strolis – Nacionalinės Paryžiaus meno ir amatų mokyklos auklėtinis, laikomas profesionaliosios keramikos Lietuvoje „krištatėviu“. Taip gimė profesionali, keramikus ruošianti Kauno meno mokykla. 1951 metais, sujungus Kauno ir Vilniaus dailės institutus, studentai, dėstytojai, įranga buvo perkelti į Vilnių. Šiuo metu Vilniaus dailės akademijos, Vilniaus ir Kauno fakultetuose, studentai turi galimybę kurti ne tik dirbtuvėse, bet ir rengiamose vasaros kūrybinėse stovyklose, dalyvauti tarptautinėse studijų programose užsienyje, seminaruose, simpoziumuose. Įrengtos atskiros studijos savarankiškų darbų atlikimui, gipso dirbtuvės, žiedykla, elektrinės ir lauko degimo krosnys. Būsimieji menininkai čia dirba su įvairiomis molio masėmis ir porcelianu. VDA įkurta inovatyvi „meno ir dizaino laboratorija“. Baigę keramikos studijas gali užsiimti individualia kūrybine veikla, dalyvauti parodose, vietiniuose ir tarptautiniuose meno projektuose, kurti užsakyms viešoms ir privačioms erdvėms, dirbti keramikos manufaktūrose ir dailės galerijose.

XX - XXI a. sandūroje pastebimas vis dažnesnis ribų niveliavimas tarp taikomojo ir vaizduojamojo meno. Jaunųjų keramikų darbai konceptualėja, linksta link objekto, instaliacijos meno išraiškos formų. Analizuojamos temos dvelkia ne vien tik jaunatvišku novatoriškumu ir nežabota ekspresija, bet kiekvienas darbas nuosekliai ruošiamas kaip parodinis ir itin technologiškai išpildytas kūrinys. Ryškus polinkis pasitelkti kuo įvairesnes medžiagas, bei išbandyti jų galimybes, leidžiama eksperimentuoti savitomis autorinėmis technologijomis, įgalinančiomis ieškoti naujų plastinės raiškos galimybių.